YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

29 päivänä huhtikuuta 1999 *

Asiassa C-288/97,

jonka Pretura circondariale di Bassano del Grappa (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Consorzio fra i Caseifici dell'Altopiano di Asiago

vastaan

Regione Veneto

ennakkoratkaisun maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (EYVL L 405, s. 1) 2 ja 9 artiklan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. Hirsch (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. F. Mancini ja R. Schintgen,

julkisasiamies: A. La Pergola,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Consorzio fra i Caseifici dell'Altopiano di Asiago, edustajanaan asianajaja Otello Giandomenici, Vicenza,

— Regione Veneto, edustajinaan asianajajat Antonella Cusin, Padova, ja Luisa Londei, Venetsia,

— Italian hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö, professori Umberto Leanza, jota avustajaa valtionasiamies Oscar Fiumara,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.11.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Pretura circondariale di Bassano del Grappa on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 17.7.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.7.1997, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (EYVL L 405, s. 1) 2 ja 9 artiklan tulkinnasta.

2 Kysymykset ovat tulleet esiin asiassa, jossa asianosaisina ovat Consorzio fra i Caseifici dell'Altopiano di Asiago (jäljempänä Consorzio) ja Regione Veneto ja joka koskee hallinnollista seuraamusta, jonka Regione Veneto oli määrännyt Consorziolle tuottajarekisterin ylläpitoon liittyvien säännönvastaisuuksien vuoksi sekä siitä syystä, että Consorzio ei ollut pidättänyt itselleen maitokiintiönsä ylittäneiltä Consorzion jäseniltä perittävää lisämaksua vastaavaa summaa.

3 Consorzio on yhteisö, johon kuuluu useita maidontuottajien muodostamia osuuskuntia.

4 Consorzio on riitauttanut sille määrätyn hallinnollisen seuraamuksen vedoten etenkin siihen, että sitä ei voida pitää yhteisön lainsäädännössä tarkoitettuna ostajana.

5 Asetuksessa N:o 3950/92 jatketaan seitsemällä vuodella maidon lisämaksujärjestelyn voimassaoloaikaa; järjestelmä on otettu käyttöön maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 856/84 (EYVL L 90, s. 10) sekä asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun tuontimaksun soveltamisesta maito- ja maitotuotealalla 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetulla neuvoston asetuksella N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13).

6 Näissä kahdessa viimeksi mainitussa asetuksessa otetaan käyttöön lisämaksu, joka peritään toimitetusta maidosta, jonka määrä ylittää kullekin tuottajalle tai ostajalle erikseen määrätyn vuosittaisen viitemäärän; lisäksi niissä määritellään kyseiseen maksun täytäntöönpanoon sovellettavat yksityiskohtaiset säännöt. Lisämaksujärjestelmää on muutettu muun muassa maksun perimisen osalta asetuksella N:o 3950/92.

7 Asetuksen N:o 3950/92 johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan siten, että "jotta voitaisiin estää aiemmin todetut järjestelmän kanssa yhteensopimattomat pitkät viiveet lisämaksun perimisessä ja maksamisessa, olisi säädettävä, että ostaja, joka kykenee parhaiten suorittamaan tarvittavat toimet, on velvollinen suorittamaan lisämaksun ja että hänelle annetaan keinot varmistaa lisämaksun periminen tuottajilta, jotka ovat sen ostajalle velkaa".

8 Asetuksen N:o 3950/92 1 artiklassa "otetaan käyttöön lisämaksu, jonka lehmänmaidon tuottajat maksavat maidosta tai maitomäärää vastaavasta tuotteesta, jotka on toimitettu ostajalle tai myyty suoraan kulutukseen — — ja jonka määrät ylittävät määritettävän viitemäärän".

9 Saman asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Lisämaksu peritään kaikesta kyseisen 12 kuukauden pituisen jakson aikana myydystä maidosta tai maitomäärää vastaavasta tuotteesta, jonka tuotanto ylittää jomman kumman 3 artiklassa tarkoitetuista määristä. Lisämaksu jaetaan niiden tuottajien kesken, jotka ovat vaikuttaneet ylitykseen.

— —

2. Toimitusten osalta maksuvelvollinen ostaja maksaa jäsenvaltion toimivaltaiselle toimielimelle ennen määritettävää päivää ja määritettäviä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen maksettavan summan, jonka hän pidättää lisämaksun velkaa oleville tuottajille maksetusta hinnasta, tai perii sen muulla sopivalla tavalla.

— —

Jos tuottajan toimittamat määrät ylittävät hänen käytettävissään olevat viitemäärät, ostaja on oikeutettu pidättämään ennakolta tästä lisämaksusta jäsenvaltion määrittämiä sääntöjä noudattaen kaikista tämän omat viitemääränsä ylittävän tuottajan toimituksista maidon hintaa vastaavan summan."

10 Asetuksen N:o 3950/92 9 artikla kuuluu seuraavasti:

"Tässä artiklassa tarkoitetaan:

— —

c) 'tuottajalla' maataloustuottajaa, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden taikka oikeushenkilöiden ryhmittymää, joiden tila sijaitsee yhteisön maantieteellisellä alueella:

— joka myy maitoa tai muita maitotuotteita suoraan kuluttajalle

ja/tai

— joka toimittaa niitä ostajalle;

— —

e) 'ostajalla' yritystä tai ryhmittymää, joka ostaa maitoa ja muita maitotuotteita tuottajalta:

— käsitelläkseen tai jalostaakseen niitä,

— luovuttaakseen ne yhdelle tai useammalle maidon tai maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle;

Ostajaksi katsotaan kuitenkin samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevien ostajien ryhmittymä, joka tekee jäsentensä lukuun lisämaksun maksamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia. — —

— —

g) 'toimituksella' kaikkia maidon tai muiden maitotuotteiden toimituksia, vaikka tuottaja, ostaja, käsittelevä tai jalostava yritys tai kolmas osapuoli kuljettaisi näitä tuotteita;

h) 'maidolla tai maitomäärää vastaavalla tuotteella, jotka myydään suoraan kulutukseen' maitoa tai maitotuotteita, jotka on muutettu maitomäärää vastaaviksi tuotteiksi ja jotka on myyty tai luovutettu ilmaiseksi ilman maidon ja maitotuotteiden käsittelevän tai jalostavan yrityksen osallistumista."

11 Asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 1 kohdan ilmaisu "myydystä maidosta tai maitomäärää vastaavasta tuotteesta" tarkoittaa maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 (EYVL L 57, s. 12) 1 artiklan mukaan "kaikkea maitoa tai maitomäärää vastaavia tuotteita, jotka lähtevät kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevalta tilalta. Määriä, jotka tuottaja luovuttaa käsiteltäväksi tai jalostettavaksi tilaussopimuksen mukaisesti, pidetään toimituksena — — ".

12 Asetuksen N:o 536/93 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet periäkseen lisämaksun — — Tästä syystä:

a) jokaisen jäsenvaltion alueella toimivan ostajan on oltava tämän jäsenvaltion hyväksymä.

Ostaja hyväksytään ainoastaan, jos:

— — —

— tällä on kyseisessä jäsenvaltiossa tilat, joissa toimivaltainen viranomainen voi tutkia varastokirjanpidon, rekisterit ja muut c alakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

— tämä sitoutuu pitämään ajan tasalla varastokirjanpidon, rekisterit ja muut c alakohdassa tarkoitetut asiakirjat,

— tämä sitoutuu välittämään kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset."

13 *Decreto de presidente della Repubblica*n nro 569/93 (jäljempänä DPR) 1 §:n 3 momentissa täsmennetään edellä mainittujen säännösten perusteella, että "viittaukset maidon ja maitotuotteiden ostajiin on aina käsitettävä siten, että niitä sovelletaan lehmän-

maitoa käsitteleviin tai jalostaviin osuuskuntiin siitä riippumatta, millaisen oikeussuhteen perusteella kyseiselle osuuskunnalle on toimitettu maitoa ja maitotuotteita".

14 Consorzio on riitauttanut sille määrätyn hallinnollisen seuraamuksen vedoten siihen, ettei se ole yhteisön lainsäädännössä tarkoitettu ostaja; Consorzio oli kuitenkin aiemmin itse pyytänyt, että sitä pidettäisiin Italian lainsäädännön eli juuri kyseisen DPR:n mukaisena ostajana.

15 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin arvioi, että sen käsiteltäväksi saatetun asian ratkaiseminen on sidoksissa asetuksen N:o 3950/92 9 ja 2 artiklan tulkintaan, minkä vuoksi se pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ratkaisua seuraaviin kahteen kysymykseen:

"1) Onko 28.12.1992 annetun asetuksen N:o 3950/92 9 ja 2 artiklaa tulkittava siten, että lisämaksun suorittavalla 'ostajalla' tarkoitetaan jokaista maidontoimituksen vastaanottajaa riippumatta siitä, millaiseen oikeussuhteeseen toimitus perustuu, ja että ostajana voidaan pitää sellaista osuuskuntien muodostamaa Consorziota, jolle Consorzioon kuuluvan osuuskunnan jäsenet ovat muulla tavoin kuin myymällä luovuttaneet maitoa?

2) Onko 28.12.1992 annetun asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ostaja on velvollinen pidättämään perittävän lisämaksun suuruisen summan tuottajille maksamastaan summasta, vai onko kyse pelkästä ostajan edun mukaisesta valintamahdollisuudesta, jonka käyttämättä jättämisestä ei aiheudu ostajalle seuraamuksia?"

Ensimmäinen kysymys

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään erityisesti sitä, millaisin edellytyksin maidontoimituksen vastaanottajaa pidetään asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan e alakohdan mukaisena ostajana, etenkin tilanteessa, jossa toimituksen vastaanottaa Italian lainsäädännössä tarkoitettu "consorzio" eli maidontuotanto-osuuskuntien muodostama konsortio.

17 Consorzio väittää, että ostajana voidaan erityisesti asetuksen N:o 3950/92 2 ja 9 artiklan sanamuodon perusteella pitää ainoastaan sitä, joka saa tuottajalta lehmänmaitoa siviilioikeudessa tarkoitetun myyntisopimuksen perusteella; Regione Veneto ja Italian hallitus puolestaan väittävät, että nyt käsiteltävässä asiassa olevan osuuskunnan kaltaista toimijaa voidaan pitää ostajana, jos sille toimitetaan maitoa, riippumatta siitä, millaiseen oikeustoimeen maidon luovutus perustuu; pääasian vastaajan ja Italian hallituksen mukaan toimituksesta voidaan puhua aina niissä tapauksissa, joissa tuottaja ei myy tuotetta suoraan kulutukseen.

18 Aluksi on kiinnitettävä huomiota lisämaksujärjestelmän yleiseen systematiikkaan. Peruslähtökohtana on, että maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 804/68 (EYVL L 148, s. 13) asetuksella (ETY) N:o 856/84 lisätyn 5 c artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä vuodesta 1993 alkaen asetuksen N:o 3950/92 1 artiklassa erotetaan toisistaan suoraan kulutukseen suunnattu myynti sekä maidon toimittaminen ostajalle (ks. asia C-196/94, Schiltz-Thilmann, tuomio 16.11.1995, Kok. 1995, s. I-3991, 6 kohta).

19 Jos asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 1 kohtaa tulkitaan yhdessä saman asetuksen johdanto-osan kahdeksannen perustelukappaleen kanssa, voidaan lisäksi todeta, että nimenomaan tuottaja joutuu suorittamaan lisämaksun kaupan pidettävästä maidosta eli asetuksen N:o 536/93 1 artiklan mukaan kaikista maitomääristä, jotka lähtevät tilalta, jos maidon määrä ylittää joko suoramyynnille tai toimitukselle määritetyn viitemäärän. Sama erottelu tehdään myös asetuksen N:o 3950/92 9 artiklan c alakohdassa, ja sitä sovelletaan erityisesti tuottajan käsitettä määriteltäessä: kyseisen alakohdan mukaan tuottaja joko myy maitoa tai muita maitotuotteita suoraan kuluttajalle tai toimittaa näitä tuotteita ostajalle taikka harjoittaa samanaikaisesti näitä molempia toimintoja (ks. asia C-341/89, Ballmann, tuomio 15.1.1991, Kok. 1991, I-25, 12 kohta).

20 Ensimmäisen mahdollisuuden eli suoraan kuluttajalle suunnatun myynnin osalta yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa C-285/93, Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau, 23.11.1995 antamassaan tuomiossa (Kok. 1995, s. I-4069, 13 kohta) asetuksen N:o 857/84 12 artiklan h kohdan ja 12 artiklan c kohdan sanamuodosta käyvän ilmi niitä yhdessä luettaessa, että silloin, kun tuottaja myy maitoa kolmannelle henkilölle ilman maitoa käsittelevän tai jalostavan yrityksen osallistumista, kysymyksessä on myynti suoraan kulutukseen; kyseinen asetus on myöhemmin kumottu, mutta sen sanamuoto vastaa nyt käsiteltävän asian kannalta merkityksellisiltä osiltaan asetuksen N:o 3950/92 9 artiklan h ja c alakohdan sanamuotoa.

21 Lisämaksujärjestelmä sisältää maidon ja muiden maitotuotteiden kaupan pitämisen osalta ainoastaan edellä mainitun vaihtoehdon; asiassa Dominikanerinnen-Kloster Altenhohenau annetun tuomion valossa voidaan siten todeta, että kun kyse ei ole suoramyynnistä, asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maidon toimittaminen tapahtuu aina, kun tietty maitomäärä lähtee tuottajan tilalta välittäjälle, joka käsittelee tai jalostaa sitä taikka luovuttaa sen eteenpäin käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.

22 Koska välittäjää eli käsittelevää tai jalostavaa yritystä, jolle tuottaja toimittaa maitoa, on pidettävä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on otettu tähän asetukseen asetuksella N:o 856/84, ja asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohdan perusteella asetuksen N:o 3950/92 9 artiklan e alakohdassa tarkoitettuna ostajana, tätä ostajan käsitettä on tulkittava laajasti.

23 Asetuksen N:o 3950/92 johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen mukaan lisämaksujärjestelyn tarkoituksena on vähentää maito- ja maitotuotteiden tarjonnan ja kysynnän välistä epätasapainoa sekä siitä johtuvia rakenteellisia ylijäämiä; tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää ainoastaan, että maksu suoritetaan kerätyistä tai suoraan kulutukseen myydyistä tietyn viitemäärän ylittävistä maitomääristä, eikä välittäjän asemalla ostajana ole ensisijaista merkitystä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

24 On aiheellista lisätä, että ostajan käsitteen laaja tulkinta on myös asetuksen N:o 3950/92 9 artiklan h alakohdan nojalla perusteltu. Kyseisessä säännöksessä määritellään suoraan kulutukseen suunnatun myynnin käsite, johon sisältyvät siviilioikeudellisessa mielessä myyntinä pidettävien vastikkeellisten oikeustoimien lisäksi vastikkeettomat luovutukset.

25 Asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan e alakohdan mukaisella ostajan käsitteellä tarkoitetaan siten kaikkia yrityksiä, jotka vastaanottavat tuottajalta sopimuksen perusteella maitoa käsitelläkseen tai jalostaakseen sitä itse tai luovuttaakseen sen eteenpäin maitoa käsittelevälle ja jalostavalle yritykselle, riippumatta siitä, millaisia vastiketta koskevia ehtoja tuottaja soveltaa.

26 Kun tarkastellaan sitä seikkaa, että Consorzio on osuuskuntien muodostama konsortio, on aiheellista tuoda esiin, että vaikka näitä osuuskuntia pidettäisiin edellä tämän tuomion 22—25 kohdassa tarkoitettuina ostajina, myös Consorziota itseään on pidettävä lisämaksujärjestelyn yhteydessä ostajana, koska se tekee asetuksen N:o 3950/92 9 artiklan e alakohdan toisen alakohdan mukaisesti jäsentensä lukuun lisämaksun maksamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia.

27 Siitä, että Italian viranomaiset ovat hyväksyneet Consorzion asetuksen N:o 536/93 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiseksi ostajaksi, on todettava, että kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan määrittää tosiseikat, joihin riita perustuu, ja tehdä niistä päätelmät annettavanaan olevaa tuomiota varten; näin tehdessään se ottaa huomioon yhteisöjen tuomioistuimen sille antaman ratkaisun, joka koskee ostajan käsitteen tulkintaa (ks. asia C-181/96, Wilkens, tuomio 28.1.1999, Kok. 1999, s. I-399, 33 ja 34 kohta).

28 Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohdassa ja 9 artiklan e alakohdassa tarkoitettua ostajan käsitettä on tulkittava siten, että se käsittää kaikki välittäjinä toimivat yritykset, jotka vastaanottavat tuottajalta sopimuksen perusteella maitoa käsitelläkseen tai jalostaakseen sitä itse tai luovuttaakseen sen eteenpäin maitoa käsittelevälle ja jalostavalle yritykselle, riippumatta siitä, millaisia vastiketta koskevia ehtoja tuottaja soveltaa, ja jotka — muodostuessaan esimerkiksi ostajan asemassa itsekin olevista osuuskunnista — tekevät näiden osuuskuntien lukuun lisämaksun maksamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia eli hoitavat esimerkiksi asetuksen N:o 536/93 7 artiklassa mainittuja tehtäviä.

Toinen kysymys

29 Toisessa kysymyksessä tiedustellaan, onko ostaja velvollinen pidättämään perittävän lisämaksun suuruisen summan tuottajille maksamastaan summasta; tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että vaikka asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuodon perusteella summan pidättämistä pidetään tavanomaisena menettelytapana, jonka avulla ostaja saa itselleen lisämaksua vastaavan summan suorittaakseen sen eteenpäin toimivaltaiselle viranomaiselle, kyseisestä säännöksestä ei voida johtaa selkeää ja yksiselitteistä tulkintaa.

30 Joka tapauksessa säännöksessä ostajalle tarjottu mahdollisuus periä siltä kannettavan lisämaksun suuruinen määrä muulla sopivalla tavalla, jollei se ole pidättänyt summaa tuottajalle maksamastaan maidon hinnasta, puhuu kyseisen säännöksen sellaisen tulkinnan puolesta, jonka mukaan kyse on pikemminkin lisämaksun suorittamisvelvolliselle tarjotusta mahdollisuudesta eikä niinkään velvollisuudesta, jota tämä ei voisi jättää noudattamatta.

31 Myös asetuksen 3950/92 2 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohta tukee tulkintaa, jonka mukaan summan pidättäminen on vapaaehtoista; alakohdan mukaan ostaja on oikeutettu pidättämään kaikkien omat viitemääränsä ylittävien tuottajien toimituksista ennakolta lisämaksua vastaavan summan maidon hinnasta.

32 Vastauksena toiseen kysymykseen on siten todettava, että asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että vaikka ostajilla on mahdollisuus pidättää tuottajalta perittävän lisämaksun suuruinen summa tuottajalle maksamastaan maidon hinnasta, säännöksessä ei velvoiteta ostajia toimimaan tällä tavalla.

Oikeudenkäyntikulut

33 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Italian hallitukselle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut Pretura circondariale di Bassano del Grappan 17.7.1997 antamassaan välipäätöksessä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohdassa ja 9 artiklan e alakohdassa tarkoitettua ostajan käsitettä on tulkittava siten, että se käsittää kaikki välittäjinä toimivat yritykset, jotka vastaanottavat tuottajalta sopimuksen perusteella maitoa käsitelläkseen tai jalostaakseen sitä itse tai luovuttaakseen sen eteenpäin maitoa käsittelevälle ja jalostavalle yritykselle, riippumatta siitä, millaisia vastiketta koskevia ehtoja tuottaja soveltaa, ja jotka — muodostuessaan esimerkiksi ostajan asemassa itsekin olevista osuuskunnista — tekevät näiden osuuskuntien lukuun lisämaksun maksamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia eli hoitavat esimerkiksi maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 7 artiklassa mainittuja tehtäviä.

2) Asetuksen N:o 3950/92 2 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että vaikka ostajilla on mahdollisuus pidättää tuottajalta perittävän lisämaksun suuruinen summa tuottajalle maksamastaan maidon hinnasta, säännöksessä ei ostajia velvoiteta toimimaan tällä tavalla.

Hirsch Mancini Schintgen

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1999.

R. Grass G. Hirsch

kirjaaja toisen jaoston puheenjohtaja